

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Carmen Epithalamion In Sacro Nuptiali

Brodhag, Samuel

Carols-Ruh, 1731

[urn:nbn:de:bsz:31-5374](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-5374)

158

CARMEN EPITHALAMION

IN

SACRO NUPTIALI

ILLUSTRISSIMI COMITIS AC DOMINI,

DOMINI

CHRISTOPHORI

HENRICI,

COMITIS DE REICHENBACH ETC.

ET

GENEROSISSIMÆ VIRGINIS

DOMINÆ,

JOHANNÆ

WILHELMINÆ

MARIÆ,

PERILLUSTRIS ET GENEROSISSIMI DOMINI

DOMINI

FRIDERICI EMICONIS JOHANNIS

LIB. BAR. DE UXKULL,

SERENISSIMO PRINCIPI BADA - DURLACENSI A CON-

SILIIS STATUS, ET AD COMITIA CIRCULARIA DEPUTATI ORDINA-

RII, ITEMQUE COLLEGI JUSTITIÆ PRÆSIDIS ETC.

ET

GENEROSISSIMÆ MATRONÆ

DN. ERNESTINÆ, NATÆ LIB. BAR. GOELER

A RAVENSBURG,

FILIÆ OMNIBUS VIRTUTUM AC FORMÆ ORNAMENTIS CUMULA-

TISSIMÆ, EA, PAR EST, REVERENTIA

DECANTATUM COESTRICII

A

SAMUELE BRODHAGIO, EMMENDINGENSI,

THEOL. ET LIB. ART. CULTORE.

In Carols-Ruh,

typis, Andreæ Jacobi Maschenbaueri, Typogr. Aul. 1731°

168

Audia dum celebros, numerus Hymeneia dignis,
Christe, fave, dulcis, Numine, quaeso, Tuo!
 Vos quoque Pierii dulces Heliconis alumnae,
 Este precor faciles ad mea vota Deae!
 Sumite plectra manu, quia jam sic postulat usus;
 Et tegite Ambrosias fronde virente comas!
 Non hilares voces, jucundaque carmina cessent,
 Jubila Pomiferum per nemus omne sonent.
 Si quid in humanis laudemque decusque meretur
 Rebus, & est dignum si quid honore coli:
 Quid prohibet socium justis celebrare Camœnis
 Conjugium, quo nil sanctius esse potest?
 Qui casto pulchram succensus amore puellam
 Eligit, ac thalanti foedera sacra petit:
 Divini exequitur recte mandata parentis,
 Qui vult connubii vincula casta coli.
 Non etenim humanae solerti indagine mentis
 Jura maritalis sacra reperta thori;
 Sed Paradisiacis primus sancivit in hortis,
 Connubii leges, juraque sancta DEUS.
 Indidit humanis caelestes mentibus ignes,
 Qui veluti vinclis pectora cuncta ligent.
 Ne, ceu bruta, volent homines, quo caeca libido
 Ducit, & in venerem quæ sine lege ruunt.
 Nam mens, cauta velut, sic pectora casta requirit,
 Et castis tædis gaudet adesse DEUS.
 Ergo pie recteque facis, quod *Conjuge* gaudes,
 Et pia Connubii vincula SPONSE subis:
 Quodque Tuum licito submittis pectus amori;
 Plena libidinibus nec TIBI vita placet.
 Hæc sed grata Deo sociæ conjunctio vitæ est;
 Hic cupit unita vivere carne duos.
 Innumeris illos vitæ quoque dotibus auget,
 In socium tradunt qui sua colla jugum.
 Odit, & *econtra* pænis affligit acerbis,
 Quos agitat stimulis foeda libido suis.
 Corpus in exitium cadit *irrevocabile* cœcum,
 Quod veneris *vetito* flagrat amore vagæ.
 Utque levis tenui captatur arundine piscis,
 Quem nantem *fallax* hamus inescat aqua:
 Sic trahit *incautos* veneris *damnosa* voluptas,
 Illecebris homines & capit ipsa suis.
 POST ubi decepit *falsa* dulcedine mentes,
 Securos animos infidiosa rapit.
 Cur olim rapidis genus omne periret in undis,
 Illiciti ardoris causa fuere faces.

Post.

Postquam turpis amor *Sodomæam* invaserat urbem,
 Incola mox longo sulphuris imbre perit.
 Sicque *Gomorrha* ruit demisso desuper igne:
 Est sibi iudicii conscius iste locus.
 Nam qua fœcundi sudabant balsama colles,
 Et viridis pinguem palma tegebat humum:
 Nunc ibi Tartareus descendit ad æthera fumus,
 Letifer & falsis halitus exit aquis.
 Destruit & *Thebas*, atque altæ mœnia Troiæ,
 Luxuries animi, vitæque prava Virum.
 Sed quid in exemplis recitandis immoror istis,
 De quibus innumeris scripta vetusta monent?
 Cur ita NOS ingens circumstat turba malorum?
 Cur odiis flagrant omnia regna feris?
 Scilicet, ut pœnas soluat vitiosa libido,
 Qua duce quis stygiis præcipitatur aquis.
 Usque adeo nihil est tutum, nil robor tanto
 Munitum, quod non fœda libido premat!
 Usque adeo obscœnos DEUS execratur amores,
 Tempia sacri qui nos flaminis esse cupit!
 Nam, quoniam patrio ductamus semina cœlo,
 Nos decet Archetypum mente referre pia.
 At scelus infandum quos non Proceresque Ducesque
 Perdidit, aut quos non desidiosus amor?
 Gratulor ergo TIBI; felices gratulor ignes,
 Gratulor & thalami gaudia SPONSE novi!
 SPONSE, TIBI merito tales quoque grator honores,
 Quod thalamos intrat SPONSA pudica Tuos.
 Si genus, & formam SPONSÆ spectare placebit,
 Perpetuum nomen, quo celebretur, habet.
 Illustres mentis cernas in corpore dotes,
 Eximiam laudem, cur mereatur, habet.
 Quæ pietatis amans, morum studiosa bonorum,
 Ingenii Pallas cui bona summa dedit.
 Non sermone procax, petulans nec gestibus ullis,
 Mollia nec soluit turpibus ora jocos.
 Hinc aliæ dotes plures nascuntur abunde,
 Quas in virginibus convenit esse bonis.
 Clara sed existit non tantum dotibus istis,
 Nomine sed formæ munera laudis habet.
 Quapropter videas, quæ sit præstantia formæ;
 Purpureus nitido fulget in ore color.
 Labra rosis poterunt, aurum quoque vincere crimes,
 Picta ligustra genæ, lilia verna manus.
 Aspicias ut stellis ardentibus æmula certent
 Lumina, quæ validum robur amoris habent;
 Brachia Bistoniam nive candidiora nitescunt:
 Præstat at his pietas omnibus una bonis.

Cum

Cum facie mores dedit & natura pudicos,
 Sic facies animo congruit usque suo!
 Quid referam reliquas, quibus est Tua prædita, dotes
 SPONSA? quis hic brevibus dicere cuncta potest?
 Si tamen excutias præclaros virginis ortus,
 In thalamos infert nomina magna Tuos.
 Eximia pietate Parens, virtute celebris,
 Omni qui merito dignus honore coli.
 Inter honoratos qui non pars ultima cives,
 Consilii & claros dexteritate viros.
 Religionis amans veræ, studiosus honesti,
 Novit amare DEum, justitiamque sequi.
 Mæcenasque pari studio complectitur omnes,
 Aonio addictos quos videt esse choro.
 Commodus est cunctis, cunctis prodesse laborat;
 Officium nulli denegat ipse suum.
 Quid referam MATREM? celebri dignissima laude est;
 Exemplum poterit Conjugis esse pie.
 Et morum probitate viget, virtutibus aucta,
 Quæ facienda monet, quæ fugienda vetat.
 Hinc charam informans natam puerilibus annis
 Erudit, quo sit vita regenda modo.
 Ingenuus, monuit, qua sit ratione maritus
 Tractandus, qui sit tota regenda domus.
 Hinc igitur SPONSAM celebris commendat origo,
 Corporis hinc aucta est, ingeniique bonis.
 Quicquid in ingenua thalami consorte probatur,
 Hoc matris monitu filia docta tenet.
 Contigit ad votum dulcis TIBI vita, nec ullis
 Fortunæ fluxis anteferenda bonis.
 Ergo SPONSE, TIBI talis quod ducitur Uxor,
 Exere letitiæ plurima signa Tue.
 Munere nam tali Dominus, quem diligit, ornat,
 Et datur à summo virgo pudica DEO:
 Et SPONSAM, gaudens, læta complectere mente,
 Auspice quam jungit copula sancta DEO.
 Nam TIBI promissam servarunt fata puellam,
 Ad quorum nutum jungitur omnis amans.
 Illaque nunc Tecum felices exiget annos,
 Formosæ sobolis Te facietque Patrem.
 Solamenque mali duris in casibus Illa,
 Atque erit in quavis sorte parata COMES.
 Sic TIBI dulce decus, TIBI gaudia mille parabit,
 Rebus in adversis dulce levamen erit.
 Hæc TIBI sollicitæ depellet tædia vitæ,
 Vester ut optata pace fruatur amor.
 Cur igitur cesses? SPONSAM quid amare recuses?
 Quæ bona, queis laudem nupta meretur, habet?

Uxo-

1586

Uxorem nam quisquis amat, se diligit ipsum;
Et capit a Domini munera larga manu.
Ergo pium castas imitando *SPONSE Tobiam*
Cum consorte thori pectore funde preces:
Tu quoque, Virginei decus immortale pudoris,
SPONSUM, ceu par est, dilige, *NUPTA*, Tuum.
Tu quoque *SPONSA* bono gaude pulcherrima *SPONSO*,
Illius & charis oscula fige genis!
Sic amplexa fuit *consors Pagasæa* maritum,
Fulsit in *Andromachæ* talis amore fides.
Talis erat *Conjux Mausoli*, talis *Ulyssis*,
Quæ verita est focii fallere jura thori.
Commendant [fateor] generis Te clara paterni
Nomina, quod propriis dotibus ipsa refers.
Sed Tua, quam nunquam poterit delere vetustas,
Posthac laude viri gloria major erit.
Namque *COMES* dulcis, florentibus integer annis,
Jam petit amplexus, *SPONSA* decora, Tuos:
Quem *Musæ* decorant, & grata modestia morum,
Cujus digna thoro es, dignus ut *ILLE* Tuo est.
Quique subinde suum multis virtutibus auget,
Morumque exornat nobilitate genus.
Idcirco & *Clarios* invisens sedulus hortos,
Decerpfit cupida germina dia manu.
Unde *SIBI* peperit non parvæ præmia laudis,
Virtutum parta est gloria magna *SIBI*.
Hunc speciosa decet venereris *SPONSA Maritum*,
Auctor sic thalami præcipit ipse *DEUS*:
Namque vir uxoris caput est, uxorque mariti
Dulce decus, verus si modo junxit amor.
Sic quoque juncta Tuo sacras pia *SPONSA* marito,
Funde preces, castam sic imitare *Saram*.
Ecce quid optato jam lux splendore refulget?
Audiet en vestras, qui regit astra, preces.
Sed mea ad optatum veniat nunc *Gymbula* portam,
Optemus thalamo prospera cuncta pio.
Cernimus, ut felix homini nil cedat, & omnis
Non implorata *Numinis* erret ope.
Quis sibi felicem possit promittere lectum,
CHRISTE Tuus nuptis ni favor addat opem?
Pronubus ergo veni, thalamique hæc fœdera firma,
Fœdera mortali non soluenda manu.
Effice, quo flagrent cœpti vehementius ignes,
Et novus hic nunquam diminuatur amor!
Juncta velut charo vixit *Rebecca* marito,
Isacides casta cumque *Rachele* pius:
Sic pariter læti jucunda pace fruantur,
Unanimisque regat pectora bina favor.

Una

Una fides SPONSIS, domus una sit, una voluntas,
 Una salus, unum pectus & unus amor,
 Quem non involvant squalentis nubila luctus,
 Nec petat invidiæ vulnere livor atrox.
 Non lites turbent & amaræ jurgia linguæ,
 Nec cum flebilibus mixta querela sonis.
 Omnia propitio contingant numine VOBIS,
 Quæ data conjugibus sunt bona cunque piis!
 Sit fœcundus amor! gravidis velut uva racemis
 Gaudet, & arboreis populus aucta comis!
 Sic tener ad mensam jucundo murmure cœtus
 Grata ferat MATRI gaudia! grata PATRI!
 Interea pax alma domus custosque penates
 Ambiat, ad thalami pervigiletque fores!
 Si quid at obtrudet peior fortuna sinistri,
 In melius fato dexteriore cadat!
 Vivite felices, felici sidere juncti,
 Mutuus & nullo tempore cesset amor!
 Vive diu casta cum Conjuge! magnus Olympi
 Conditor æterna VOS bonitate tegat!
 Ferte simul fortes mala! jungite vota, precesque!
 Sic CHRISTUS VESTRAS dirigat ipse vias!
 Et tandem exhausto vitæque obitûsque labore,
 Gaudia cœlesti plena salute ferat!
Sis facilis felixque DEus, miserere precantum,
Huc ades ad tædas oro precorque sacras.
Respice propitio splendenti es athere vultu,
Huc ades! huc fausto conditor alme pede!
Ille sua firmo succensus adhereat uni
igne, sit atque oculis cbarior ipse suis.
Atque ubi per multos fuerit stirps aucta nepôtes,
Adveniat sero cana senecta pede!
Ambiat illorum florens concordia lectum,
Qua nihil hæc majus vita tenere potest.
Sis facilis felixque DEus, miserere precantum,
Huc ades ad tædas oro precorque sacras!
 Hæc precor: hæc clemens audit si Numen, ut audit,
 Quanta feres voto munera SPONSE meo?
 Hæc TIBI SPONSE precor: nunc desine musa! relinquunt
 Tempa: fat hæc teneris sit cecinisse modis!

